

INKERIN

K I R K K O

2/98/2016

Pohjalaiset talkoissa
Siperiassa

Jumala on rakennus-
projekteja suurempi

Minun
kirkkoni

1991-2016
INKERIN KIRKKO
журнал lehti
ЦЕРКОВЬ ИНГРИИ
25

Kazanin seurakunta sai uuden kirkon

Kazanin kirkon vihkiäiset huhtikuussa 2016. Kuva Tuulikki Vilhunen

Sak. 4:10

Se, joka epäillen katseli vaatimatonta alkua, on iloitseva nähdessään viimeisen kiven Serubbabelin kädessä.

INKERIN

KIRKKO

2/98/2016

Inkerin kirkko on perustettu v. 1611. Uudelleen se rekisteröitiin v. 1992 nimellä "Evangelis-luterilainen Inkerin kirkko Venäjällä". Kirkkoa johtaa piispa. Keskuskanslia sijaitsee Pietarissa.

Rovastikuntia on seitsemän: Länsi-Inkerin, Pietarin, Karjalan, Moskovin, Volgan, Uralin sekä Siperian rovastikunta. Seurakuntia on yhteensä koko Venäjän federaation alueella, Viron rajalta Baikalin rannoille saakka, noin 80.

Inkerin Kirkko -lehti perustettiin joulukuussa 1991. Lehti ilmestyy suomen- ja venäjänkielisenä versiona. Suomenkielinen Inkerin Kirkko välittää tietoa kirkon nykypäivästä Suomessa asuville inkeriläisille sekä suomalaisille seurakunnille, järjestöille ja yksityisille tukijoille.

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Tässä numerossa:

3	Pääkirjoitus	16	Pohjalaiset talkoissa Siperiassa
4	Sakari Pinola: Jumala on rakennusprojekteja suurempi	18	Seurakuntien kokoontumistilat
6	Inkerin kirkon ja seurakuntien uutisia	20	Minun kirkkoni
12	Inkerin kirkon kirkkorakennuksia	22	Kiitos Kazanin kirkosta
14	Suunnitelmasta pyhäköksi	23	Näyttämöllä
		24	Turvallinen laiva

14 Suunnitelmasta pyhäköksi

Pääkirjoitus

Piispa Aarre Kuukauppi
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Aika on rakentaa!

Kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla. - - - Aika on istuttaa ja aika repiä istutus. - - - Aika on purkaa ja aika rakentaa. (Saarn. 3:1-3)

Kun olin kuusivuotias, saimme perheemme kanssa rakentaa uuden kotitalon Karjalassa, Paatjärven kylässä. Emme ehtineet asua talossa kuin puoli vuotta, kun vanhemmat päättivät muuttaa synnyinmaalle Inkeriin. Uusi koti purettiin, hirret lastattiin vaunuihin, siirrettiin Kelttoon ja pystytettiin siellä uudelleen.

Kaikella on oma aikansa. Kukaan ei olisi voinut uskoa, että kuluu vielä 30 vuotta ja saamme nähdä ihmeen: korjaamme vanhoja kirkkoja ja rakennamme uusia uusille paikoille, koska Jumalan aika on täyttynyt ja on koittanut aika rakentaa kirkkoja. Se on Jumalan tahto.

Profeetta Haggai ennustaa, ettei tule siunausta, ellei rakenneta temppeliä. Meillä Venäjällä se on näkynyt hyvin konkreettisesti; maa oli rikas ja sen luonnonvarat mahtavat, mutta ei ollut siunausta, koska kirkot oli hävätty ja raunioina tai otettu toiseen tarkoitukseen.

Temppelien rakentaminen Jumalalle on tärkeä asia, jos muistamme Herran käskyn tehdä opetuslapsia Kristukselle. Opetuslapset toteuttavat Jumalan tahtoa Kristuksen ruumiissa jalkoina, käsinä, suuna, silminä ja sydämen rakkaudessa. Tähän tehtävään rakennetaan kirkkoja, joissa rukoillaan, opitaan, tullaan elävään uskoon Jumalan sanan kautta. Ja sitten lähdetään kylvään tehtävään heittämään siementä pelloille, että se tuottaisi satoa iankaikkiseen elämään.

Me tarvitsemme tukipaikkoja, mo-

nitoimikeskuksia - kirkkoja, joissa ei ainoastaan toimiteta liturgiaa, joka on hyvin tärkeä, niin kuin kaste ja ehtoollinenkin. Ne ovat Jumalan antamia lahjoja meille. Mutta lisäksi tarvitaan hengellisiä koteja, joissa perheellä on hyvä olla. Joissa voi iloita ja itkeä, rukoilla ja todistaa, viettää juhlia ja surunhetkiä, saada opetusta ja pitää leirejä ja seminaareja. Me tarvitsemme nuorille kirkkokeskuksia, missä he isännöivät ja vastaavat koko ohjelmasta ja toiminnasta. Tällainen tila on avautumassa Pietarin keskustassa, vanhassa Pyhän Annan kirkossa. Korjauksen alla oleva kirkko antaisi erinomaisen mahdollisuuden kehittää nuorille suunnattua työtä.

Rakennus voi olla rasituksena ja se voi olla siunauksena. Meillä on Inkerin kirkossa hyviä esimerkkejä siitä, miten kirkkorakennus palvelee jumalallista tehtävää ja on seurakunnalle siunaukseksi. Petroskoissa, Keltossa, Pietarissa, Kazanissa, Nizhni Novgorodissa, Rzhenvissä, Velikie Lukissa, Novosibirskissä ja monissa muissa paikoissa seurakunta on kasvanut ja kokenut siunausta.

On aika kerätä kiviä, on aika rakentaa. Kiitos Herralle, se on tänään mahdollista ja todellisuutta.

Aarre Kuukauppi

Kuva: Tanja Paas

Sakari Pinola: JUMALA ON RAKENNUSPROJEKTEJA SUUREMPI

Vahvana sykkivä lähetyskutsu on motivoinut Kazanin kirkkohankkeen varainhankinnasta vastannutta Sakari Pinolaa monen vuoden urakassa.

Hän on kiittollinen siitä, että sai olla mukana kirkon rakentamisessa, mutta erityisesti siitä, miten Jumala opetti projektin kautta entistä enemmän luottamaan johdatukseensa ja siihen, että Hänestä riippuu kaikki.

Missä tehtävissä olet palvellut aikaisemmin?

- Olin kolmetoista vuotta lähetystyöntekijänä Taiwanissa kiinalaisten parissa seurakuntien perustamis- ja evankelioimistyössä sekä jonkin verran myös hallinnollisissa tehtävissä. Sen jälkeen olin Suomen Lähetysseuran kotimaan osaston johtajana ja eläkkeelle jäin lähetysjohtajan tehtävästä. Nyt eläkeaikana olen mennyt sinne, minne lähetyskutsu kulloinkin vie, vastaa TT Sakari Pinola junassa, matkalla Kazanista kotiin.

Mikä sai sinut lupautumaan Kazanin rahankeräyksen vetämiseen?

- Viisi vuotta sitten syksyllä olin Kolin maisemissa vaeltelemassa ja pitämässä omaa hiljaisuuden retiriittiani. Siellä kyseilin Jumalalta, mitä nyt voisin tehdä. Pari kuukautta sen jälkeen tapasin vanhat ystäväni ja työtoverini, **Anu ja Juha Väliahon** ja purin heille murhattani epätietoisuudesta, mihin Jumala on tässä vaiheessa johdattamassa. Juha totesi, että Kazanin kirkon rakentamisessa voisi olla minulle jotakin tehtävää. Joulukuussa 2012 Inkerin kirkon kirkkohallitus kutsui minut koordinoimaan Kazanin seurakunnalle Suomesta tulevia kirkonrakennusvaroja.

Mistä rahat ovat tulleet?

- Viime kädessä tietenkin Jumalalta. Monet yksityiset ihmiset ovat sitoutuneet antamaan säännöllisesti tai satunnaisesti. Jotkut ovat pitäneet syntymäpäivänsä tai eräs jopa hautajaistensa muistotilaisuuden Kazanin kirkon hyväksi.

- Muutama seurakunta Suomesta on tukenut rakennushanketta. Noin kolmasosa kaikista Suomesta tulleista varoista on tullut Salosta - seurakunnan talousarviorahoista, eräästä seurakunnan rahastosta ja yksityisistä lahjoituksista seurakunnan puitteissa. Toissa vuonna Suomen kirkossa kerättiin virallinen kolehti tähän rakennushankkeeseen. Lisäksi mm. Herättäjä-Yhdistys oli alkuvaiheessa mukana projektin rahoittamisessa.

Miten rahankeräysprojekti on toiminut?

- Olen lähettänyt ihmisille keskimäärin kerran kuussa kirjeen, jossa olen kertonut, mikä on taloustilanne ja missä vaiheessa

rakentaminen on. Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukauppi** on kaksi kertaa lähettänyt muutamille seurakunnille Suomeen ve-toomuskirjeen. Tukijat ovat lähettäneet rahat suoraan Inkerin kirkon tilille. Keskushallinto on pitänyt kirjaa tuloista ja menoista ja maksanut rakentamiseen liittyvät laskut.

Mitä prosessi sinulta on vaatinut?

- Olen koettanut mahdollisimman hyvin pysyä selvillä, missä rakentamisessa mennään. Muutaman kerran olen ollut mukana rakennustoimikunnan kokouksessa Kazanissa ja hoitanut siten tiedotusta. Kun ihmiset tietävät tilanteen ja tarpeet, niin he voivat sitoutua hankkeeseen. Pyydettyäessä olen vierailut seurakunnissa puhumassa Kazanin seurakuntatyöstä ja laatinut sitä varten PowerPoint-esityksiä. Kuukaudessa on kertynyt keskimäärin 3-4 päivän työrupeama.

Mitä urakka on antanut ja opettanut?

- Hirmuisen paljon! Ennen kaikkea sen, että olen jälleen opetellut, ja ehkä vähän oppinutkin luottamaan siihen, mitä Jumalan johdatus ja oma sitoutuminen johonkin Jumalan antamaan tehtävään merkitsee. Monta kertaa mielessäni on ollut, että jos tämä hanke on Jumalasta, niin se menestyy. Epäuskon hetkinä, kun rahaa ei oikein tahtonut tulla ja homma seiso, piti palata tähän ajatukseen.

- Kazanin kirkkoprojekti on ollut iso projekti taloudellisesti ja myös seurakunnalle, rakentajille ja kaikille niille, jotka ovat siinä mukana olleet. Mutta Jumala on vielä suurempi kuin tämä projekti. Siihen kun on jaksanut kerta toisensa jälkeen kiinnittyä, niin sen varassa on jaksanut ja se on antanut paljon.

Millaisia ilonaiheita projektissa on ollut?

- Ihme ja iloinen asia on aina ollut se, kun joku ihminen on ottanut yhteyttä ja kertonut, että hän on päättänyt ruveta säännölliseksi tukijaksi. Tai kun joku on kysynyt, onkohan ihan varmasti hänen syntymäpäivänään kerätty kolehti mennyt Kazaniin. Olen joka kerta ilahtunut siitä, että nämä ihmiset ovat lähteneet mukaan, ettei tämä projekti ole minun käsissäni.

Millainen oli suhteesi Inkerin kirkkoon ennen rakennusprojektia?

- Lähetysjohtaja-kauteni aikana vierailin usein Inkerin kirkossa. Olin mm. mukana 90-luvun alussa neuvotteluissa, joissa pohdittiin Venäjän luterilaisten yhteisöjen teologista koulutusta. Siitä lähtien yhteyksiä Inkerin kirkon työhön ja työntekijöihin on ollut paljon, erityisesti piispa Aarre Kuukauppiin, jota arvostan suuresti.

Mitä muutoksia olet nähnyt Inkerin kirkossa vuosien aikana?

- Ensimmäinen ihme oli, että se nousi kaiken kurjuuden keskeltä jälleen kirkoksi ja pääsi aloittamaan toimintaansa. Nyt Inkerin kirkossa on meillä toinen, missionaarinen ihme.

- Inkerin kirkko on kehittynyt vahvasti siihen suuntaan, ettei se ole vain inkeriläisten kirkko, vaan sillä on missio koko Venäjällä ja jopa sen ulkopuolella. Elävän kirkon tuntomerkki on, olipa se pieni tai suuri, nimenomaan sen kieli- ja kulttuurirajoja ylittävä lähetystyö. Kun kirkko siihen paneutuu ja sitoutuu, siinä on Jumalan siunaus koko kirkolle. Olen saanut seurata sitä jo muutaman vuoden ajan ja olen siitä kiittollinen.

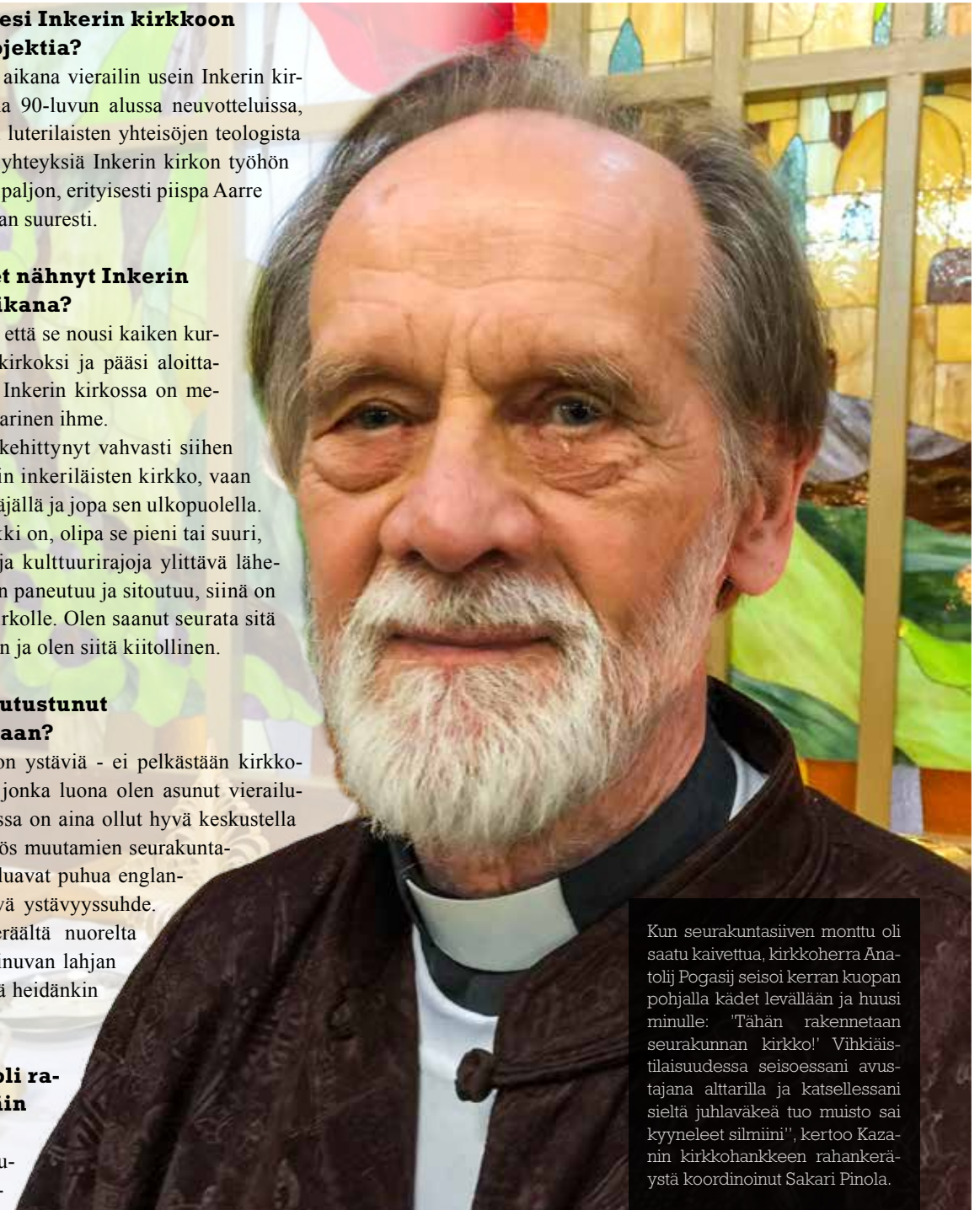
Kuinka hyvin olet tutustunut Kazanin seurakuntaan?

- Minulla on siellä paljon ystäviä - ei pelkästään kirkkoherra **Anatolij Pogasij**, jonka luona olen asunut vierailujeni aikana ja jonka kanssa on aina ollut hyvä keskustella syvällisiäkin asioita. Myös muutamien seurakuntanuorten kanssa, jotka haluavat puhua englantia, on muodostunut hyvä ystävyysuhde. Vihkiäismatkalla sain eräältä nuorelta pariskunnalta mieleenpainuvan lahjan ja muistutuksen siitä, että heidänkin puolestaan rukoillaan.

Miten perusteltua oli rakentaa Kazaniin näin iso kirkko?

- Uskon kasvuun tässä seurakunnassa tuntien seurakunnan työntekijöitä ja sen hengen, mikä siinä on. Uskon siihen, että seurakunnan työn tuloksena yhä uusia ihmisiä tulee uskoon ja kastetaan seurakunnan jäseniksi. Edessä tulee olemaan vielä suuria vaikeuksia sen takia, että kirkko tulee osoittautumaan pieneksi. Sitten on luotava joko videoyhteys seurakuntasaliin tai jotain vastaavaa.

- Pienempi ja vaatimattomampi kirkko ei olisi riittänyt. Kazan on suuri miljoonakaupunki. Kirkon pitää näkyä. Sen pitää olla todistus siitä, että se ei ole mikään uskonlahko, joka kokoontuu pienissä komeroissa. Se on kirkko, joka on rakennettu Kristuksen ja Jumalan kunniaksi ja jossa seurakunta kokoontuu jokakirkkonajosinäsäkutsuihmissäluokseen.

Kun seurakuntasiiven monttu oli saatu kaivettua, kirkkoherra Anatolij Pogasij seiso kerran kuopan pohjalla kädet levällään ja huusi minulle: 'Tähän rakennetaan seurakunnan kirkko!' Vihkiäis-tilaisuudessa seisossani avustajana alttarilla ja katsellessani sieltä juhlaväkeä tuo muisto sai kyynelä silmiini", kertoo Kazanin kirkkohankkeen rahankeräystä koordinoanut Sakari Pinola.

Millaiset olivat tunnelmasi kirkon vihkiäisjuhlassa?

- Vihkiäispäivänä näin kirkon ensimmäisen kerran niin, ettei sen ympärillä ollut enää rakennusvaiheen vaatimaa peltiä, vaan upea, musta rautainen aita kalakuvineen. Kun sitten näin pääoven ilman suojamuoveja sekä portaita peittävän punaisen maton ja astuin kirkon kynnyksen yli, niin teki mieli käydä polvilleni ja kiittää Jumalaa.

Teksti: Jorma Laine/Kristiina Paananen

Kuva: Jorma Laine

Inkerin kirkon uutisia

KIRKKOHALLITUKSEN PÄÄTÖKSIÄ

18.03.2016

- **Jevgeni Raskatov**in tehtävää lähetyssosaston johtajana jatketaan 31.12.2016 asti 50 %:n palkkauksella.

- Vahvistetaan Tsalnan kirkkoherraksi **Aleksei Krongolm**.

- Vihitään diakoniksi **Jevgeni Kurbatov** Pyhän Markuksen seurakuntaan Velikie Lukissa.

- Siunataan katekeetoiksi **Sergei Isajev** ja **Pavel Stoljarov** Pyhän Mikaelin seurakuntaan Pietarissa.

- Hyväksytään aloite rahaston perustamisesta Pietarin rovastikunnan kehittämiseksi. Seurakunnat kohdentavat rahastoon 5 % vuosibudjetistaan neljännesvuosittain.

- Reformaation juhlavuoden suunnittelutyöryhmään hyväksyttiin **Aleksei Krongolm**, **Ville Melanen**, **Olav Pantshu**, **Konstantin Subbotin**, **Ivan Hutter**, **Sergei Shanin**, **Mihail Ivanov**, **Ivan Laptev**, **Jevgeni Raskatov**, **Jelena Hyppönen**, **Darja Shkurljateva** ja **Veronika Shutova**.

- Hyväksytään Murmanskin rahaston hallitukseen siht. **Tuomo Huusko** (siht.), Inari; **Heikki Holm** (varapj.), Tervola; **Aleksei Krongolm** (varajäsen), Petroskoi. Talousasiantuntijaksi kutsutaan **Hans Enbuske**, Rovaniemi.

Inkerin kirkon tuoreimmat uutiset

www.inkerkirkko.fi

www.elci.ru

Facebookissa: Inkerin kirkko
(kaikille avoin sivu, ei vaadi rekisteröitymistä)

PYHIEN MUISTOLLE

TAPIO NIEMINEN (1945-2016)

Kristuksessa veljemme, Tapio Nieminen, sai kutsun Taivaan kotiin helluntaina 15. toukokuuta Hatsinan kirkon jumalanpalveluksessa.

Tapio Nieminen oli väsymätön työntekijä Herran elopellolla. Viimeiseen päivään saakka hän koordinoi erilaisia kristillisiä projekteja. Toiminnallaan hän oli saanut arvokkaita kunnianosoituksia kotimaassaan ja hänellä oli valtava määrä ystäviä eri maissa.

Hän uskoi alusta lähtien Inkerin kirkon uudelleen syntyyn ja antoi merkittävän panoksensa sen uuteen alkuun. Hän rakasti vilpittömästi ihmisiä Inkerin kirkon seurakunnissa ja oli kiinnostunut heidän hengellisestä tilastaan. Tapio oli aina valmis auttamaan apua tarvitsevaa. Hänen kotinsa Lahdessa oli avoinna tapaamisille ja sieltä löytyi aina yösijää ja huolenpitoa.

Tapio on tänään siellä, jonne hänen sielunsa ja sydämensä kaipaavat. Hän on Herransa luona - Taivaallisen Isän, josta hän väsymättä saarnasi sanoin ja omalla elämällään.

Lämmin osanottomme kaikille Tapio Niemisen omaisille ja läheisille.

Viktor Vorontsov, kirkkoherra (Hatsina)
suom. Liliann Keskinen

MUISTOA KUNNIOITTAEN

Piispa Aarre Kuukauppi avustajineen vihki 24. Huhtikuuta Pyhän Marian kirkossa diakoneiksi Jevgeni Barkarin (oik.) Kelton seurakuntaan ja Jukka Niemelän Pyhän Marian seurakuntaan Pietariin. Kuva Kristiina Paananen

Yhteistyötä valtion kanssa

Piispa Aarre Kuukauppi ja Petroskoin kirkkoherra Aleksei Krongolm Inkerin kirkosta tapasivat Karjalan tasavallan päämiehen Aleksandr Hudilaisen 22. huhtikuuta Petroskoissa. Tapaamisessa pohdittiin valtion ja uskonnollisten järjestöjen vuorovaikutusta ja yhteistyötä Karjalan tasavallassa.

Evankelis-luterilaisen Pyhän Hengen seurakunnan historia Petroskoissa ulottuu vuoteen 1969. Tällä hetkellä Karjalan rovastikunnan viisitoista seurakuntaa järjestää alueellaan aktiivisesti leirejä nuorille ja varttuneemmille seurakuntalaisille, sekä myös koulutusta ja hyväntekeväisyystoimintaa.

Karjalan tasavallan sivusto/IK:n tiedotus

Kirkkokäsikirja tekeillä

Inkerin kirkossa valmistellaan uutta kirkkokäsikirjaa. Liturgiatoimikunnan sihteeri, diakoni Sergei Anikin kertoo, että suurin osa kirjan materiaalista on jo koossa, nyt tehdään pieniä korjauksia.

- Toimikunnan päätehtävänä on saada käsikirja siihen muotoon, että sitä on oikeasti mukava käyttää ja juuri sen eteen teemme parhailaan työtä. Sen jälkeen tulevat oikoluku, tekninen toimittaminen ja lopulta nuottien työstäminen, mikä on yksi tärkeimpiä työvaiheita, Anikin luettelee.

IK:n tiedotus/suom. Anitta Lepomaa

Uusia kirjoja

Inkerin kirkossa on julkaistu jälleen uusia teoksia. Inkerin kirkon pääsihteerin, pastori Mihail Ivanovin kirjoittama "Uskon. Ajatuksia Apostolisesta uskontunnustuksesta" on omistettu Apostolisen uskontunnustuksen tutkimiselle. Apostolinen uskontunnustus on kirkon rikasta, teologista perintöä ja olennainen osa katolisen ja luterilaisen kirkon elämää.

Inkerin kirkossa toivotaan, että julkaisu auttaa ymmärtämään paremmin tätä vanhaa uskontunnustusta ja kiinnittää yhä lujemmin siihen totuuteen, jota kirkossa välitetään sukupolvelta toiselle.

Daniel Preusin teoksen "Miksi olen luterilainen" on kääntänyt englannin kielestä Inkerin kirkon diakoni Anton Rudoi. Esittelytekstissä Mihail Ivanov kirjoittaa: "Preus, tunnettu dogmatikan asiantuntija, tarjoaa tässä kirjassa

lukijalle kristillisen uskon aarteita ymmärrettävällä kielellä. Kirja soveltuu erinomaisesti myös pastoreille oppaaksi seurakuntien raamatunopetukseen."

Petri Välimäen kirjan "Tartu elämään" on kääntänyt Tanja Shadrunkova. Sielunhoitoon liittyvä teos keskittyy elämän tarkoituksen kokemiseen, terveeseen itsetuntoon ja kutsumuksen löytämiseen.

IK:n tiedotus

Kazanin uusi kirkko on helppo löytää. Se on väriltään kauniin sininen ja naapuritontilla kohoaa kaupungin korkein, 37-kerroksinen rakennus. Kuva Tuulikki Vilhunen

Uuden luterilaisen kirkon vihki-äisistä muodostui lämmin ja arvokas juhla 10. huhtikuuta Kazanissa. Kirkon vihki Inkerin kirkon piispa **Aarre Kuukauppi**, jota avustivat Mikkelin hiippakunnan piispa **Seppo Häkkinen** ja Salon kirkkoherra **Timo Hukka**, Kazanin Pyhän Andrean seurakunnan kirkkoherra **Anatolij Pogasij** ja Uralin lääninrovasti **Konstantin Subbotin** sekä Suomen Lähetysseuran eläkkeellä olevat työntekijät **Juha Väliaho** ja **Sakari Pinola**.

1,5 miljoonan asukkaan Kazan sijaitsee Tatarstanin tasavallassa ja on Venäjän Euroopan puoleisen osan kolmanneksi suurin kaupunki. Kaupungin asukkaista yli puolet on tataareja, jotka uskonnottaan ovat muslimeita. Seurakunnan erityispiirteensä on,

että yli puolet seurakuntalaisistakin on tataareja. Uralin rovastikunnassa Kazan sijaitsee solmukohdassa, josta tiet, rautatiet ja lentoreitit vievät eri puolille rovastikuntaa. Tähän asti rovastikunnan keskuskirkko on ollut Joshkar-Olassa, mutta tästä eteenpäin Kazanissa. Uusi kirkko on merkittävä kaikille alueen yhdelletoista seurakunnalle.

Vihkiäisjuhlaan oli saapunut runsaasti väkeä eri puolilta Uralin rovastikuntaa, Pietarista ja Suomesta. Onnittelijoiden joukossa oli edustajia eri kirkkokunnista ja vapaista sunnista. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tervehdysten toi piispa Seppo Häkkinen. Onnittelupuheenvuoroissa korostui kiitollisuus upean kirkon valmistumisen johdosta ja muistutettiin, että kirkko on rakennettu kaik-

kien kristittyjen yhteiseksi iloksi ja kokoontumispaikaksi.

Kazanin seurakunta on kiitollinen kaikille kirkkohankkeen suomalaisille tukijoille. ”Ilman esirukoilijoita ja seurakunnan rukousta ei kirkko olisi kuitenkaan valmistunut”, sanoo kirkkoherra Pogasij. Hänen vaimonsa, seurakunnan kanttori **Olga Pogasij** jatkaa toteamalla, että projektin myötä seurakuntalaisille on tullut syvempi tarve rukoilla. Kaikkien rakennusprojektissa työskennelleiden ja projektin tukijoiden puolesta on rukoiltu koko ajan. Rukous on muuttanut koko seurakuntaa, samoin kuin kaikkia muita töyssä mukana olleita. ”Prosessin myötä meistä on tullut yhtä, Jumala yhdisti meidät”, vakuuttaa Olga Pogasij.

Teksti: Ammi Kallio

Natalia ja pastori Valerij Antipov olivat saapuneet juhliin Rzhevin seurakunnasta. Kuva Ammi Kallio

Barentsin alueen kirkkojen neuvoston hallitus Pietarissa

Pyhän Marian kirkossa Pietarissa koontui 11.-13. toukokuuta Barentsin alueen kirkkojen neuvoston hallitus. 20-vuotista juhluvuottaan viettävä neuvosto on listannut viisi asiaa, joiden edistämiseksi se alueellaan työskentelee: ekumeeninen kristittyjen välinen yhteys, ympäristöasiat, alkuperäiskansat (saamelaiset), koulutus sekä lapset ja nuoret.

- Toimintamme tavoitteena on myös hyödyttää seurakuntia, esimerkiksi ystävyysseurakuntasuhteita voitaisiin luoda laajemminkin. Suomalaisen ja Inkerin kirkon välillä se on tuttua, mutta norjalaisille ja ruotsalaisille vielä uusi asia, kertoo hallituksen puheenjohtaja, kirkkoherra **Niilo Pesonen** Oulun Tuiran seurakunnasta.

- Kokouksemme työlistalla on mm. ensi vuoden tapahtumien valmistelua. Murmanskissa tullaan pitämään syyskuussa neuvoston vuosikokous. Samassa yhteydessä järjestetään erityisesti saamelaisia kokoava nuorten

festivaali. Valmisteluita vaativat myös ensi vuonna pidettävät saamelaisten kirkkopäivät, Pesonen luettelee.

Vuonna 1996 Tromssassa perustettuun neuvostoon kuuluu yhdeksän hiippakuntaa neljästä maasta: Nord-Hälogalandin ja Sör-Hälogalandin hiippakunnat Norjasta, Luulajan hiippakunta Ruotsista, Suomesta Oulun evankelis-luterilainen hiippakunta ja Oulun ortodoksinen hiippakunta sekä Venäjältä Inkerin kirkon lisäksi Murmanskin, Arkangelin ja Petroskoin metropoliittakunnat.

Kristiina Paananen

Historiallinen seminaari Siperiassa

Inkerin kirkon Siperian rovastikunnan ja Siperian evankelis-luterilaisen kirkon historian ensimmäinen yhteinen paimenten seminaari pidettiin 29.02.-04.03 Novosibirskissä, Siperian evankelis-luterilaisen kirkon seminaarissa. Sekä Inkerin kirkko että Siperian evankelis-luterilainen kirkko ovat entisiä Viron evankelis-luterilaisen kirkon rovastikuntia ja etsivät yhä enemmän mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä.

Seminaarin pääluennoitsija, amerikkalainen pastori **Alan Ludwig** (LCMS),

luennoi kristologiasta, kirkko-opista ja sakramenteista. Inkerin kirkosta opettajana oli mm. Teologisen Instituutin vt. rehtori **Ivan Laptev**. Piispa **Aarre Kuukauppi** saarnasi yhteisessä messussa.

Seminaarin yhteydessä pidettiin neuvottelut yhteistyöstä Inkerin kirkon raamattukouluun liittyen. Toiveena on, että raamattukoulun opetuksista osa voitaisiin pitää Siperian evankelis-luterilaisen kirkon seminaarissa.

Ville Melanen

Vierailu Latviaan ja Liettuaan

Yhteistyö Inkerin kirkon ja Liettuan evankelis-luterilaisen kirkon välillä jatkuu. 22.-24. huhtikuuta Liettuaan sa vierailivat Teologisen Instituutin edustajat sekä Kelton seurakunnan kuoro.

Klaipėdassa (Liettua), jonne Inkerin kirkon delegaation oli ystävällisesti kutsunut Klaipėdan seurakunnan pastori **Reincholdas Moras**, ja Priekulessä (Latvia), jossa palvelee Inkerin kirkon lähetystyöntekijä **Robertas Bertashius**, järjestettiin seminaarit teemasta "Taikausko. Usko. Luot-

tamus". Seminaarit vetivät Teologisen Instituutin vt. rehtori **Ivan Laptev** ja teologisen peruskurssin koordinaattori **Dina Korepanova**.

Priekulessä oli jumalanpalvelus, jossa Jumalan sanaa kuultiin kolmella kielellä - latviaksi, liettuaiksi ja venäjäksi - ja seurakunnan pastori **Kārlis Puķītis** toimitti konfirmaation yhdessä Ivan Laptevin kanssa. Kelton kuoro palveli omilla lahjoillaan ja sai paljon kiitosta esityksistään.

IK:n tiedotus

Nuorten gospelmusiikkitapahtuma L'Fest 2016 järjestettiin 21. toukokuuta Pietarissa, Pyhän Annan kirkossa. Esiintyjinä oli kansainvälistä kaartiä: Subcultura (Venäjä), Reinarin veljekset (Viro), Serafiel (Suomi) ja Imprint (USA).

Yksi juhlassa esiintyneistä oli seurakunnan entinen kirkkoherra Arvo Survo (oik.), joka lauloi Länsi-Inkerin lääninrovastin Pavel Krylovin säestäessä kanteleella

sia Neuvostoliiton aikana. Rappeutuneessa kunnos-

Kupanitsan noususta 25 vuotta

Kupanitsassa juhlittiin 14. toukokuuta, kun tämän koko Inkerin kirkon kannalta tärkeän seurakunnan elpymisestä tuli kuluneeksi 25 vuotta. Seurakunnan olemassaolosta on mainintoja vuodesta 1647 lähtien. Vuosien varrella sen kokoontumistilat ovat vaihtuneet muutamaan kertaan. Viimeisin, vuonna 1861 vihitty kirkko sai nimensä Johannes Kastajan mukaan.

Juhlassa kirkkoherra **Ivan Laptev** kertoi, miten nykyinen kirkkorakennus joutui kokemaan monia muutok-

sa se oli tallina, sahana, navettana ja jopa vankilana. Tästä huolimatta rakennus onnistuttiin palauttamaan alkuperäiseen ulkoasuunsa ja tarkoitukseensa. Kiitos niiden ihmisten, jotka sitkeällä uskollaan elvyttivät seurakunnan, kirkko täyttyi uudestaan seurakuntalaisista tasan 25 vuotta sitten. Kiitos myös niille, joiden julistus ja rukoukset Jumalan puoleen aiemmin kaikuivat.

Teksti: Jelenä Kuukauppi/suom. KP

Kuva: Lasse Kuukauppi

"Pyhät kuninkaat"

Kaukolassa on lasten jääkiekkjoukkue "Pyhät kuninkaat", joka perustettiin Inkerin kirkkoon kuuluvan luterilaisen seurakunnan tuella. Kirkkoherra **Viktor Ruzhinski** ompeli omin käsin ensimmä-

mäiset peliasut ja kirkkoherran apulaisesta, **Dmitri Gletshikovista**, tuli joukkueen valmentaja. Lahjoitusvaroilla pelaajat ovat sittemmin saaneet oikeat, ammattilaispelaajien mukaiset peliasut. Helmikuun lopulla joukkue voitti koululaisten kisoissa Käkisalmen piirin mestaruuden luvuin 13-1!

Kuorofestivaali Karjalassa

Kuorofestivaali "Karjalan henki" järjestettiin 8. huhtikuuta Petroskoissa jo kahdeksatta kertaa. Musiikki yhdisti viiden kristillisen kirkkokunnan edustajia. Seurakunnat itse pyrkivät yhteistyöhön ja haluavat tehdä kristillisyyttä tunnetuksi Karjalan tasavallassa.

Karjalan lääninrovasti **Aleksei Krongolm** luterilaisesta kirkosta totesi, että festivaali on hyvä mahdollisuus tavata muiden kirkkokuntien kristittyjä. Petroskoin katolisen seurakunnan kirkkoherran, isä **Jevgeni Heinrichs'n** mukaan kulttuuri on alue, jolla eri kirkkokuntien väliset erimielisyydet häviävät.

- Tällainen elävä, inhimillinen vuorovaikutus on hengellistä yhteyttä, joka auttaa ylläpitämään rauhaa sekä yhteiskunnallisesti että kirkkokuntien välillä, totesi ministeriön edustaja **Roman Ljubimov**.

rk.karelia.ru -sivusto/IK:n tiedotus/suom. Hanna Suopajarvi

Palvelutyötä Siperiassa

Siperian rovastikunnassa jatkuu työ vankien, vankilasta vapautuneiden kuintoutusjaksoa käyvien, AIDS-tartunnan saaneiden ja tuberkuloosiin sairastuneiden hyväksi.

Puolimatkan talosta olemme lähettäneet **Aleksei**-veljen Minusinskiin palvelemaan seurakuntaa Inkerin kirkon Teologisen Instituutin peruskurssin päättämisen jälkeen. Toisten veljien kanssa aloitimme katekismusopetuksen ja **Anja**-sisar on konfirmoitu.

Viemme vankiloihin Raamattuja sekä hengellistä kirjallisuutta ja tutkimme Raamattua aihealueittain. Kirjeitä saamme veljiltä ja sisarilta eri alueiden vankiloista. Vastausten mukana lähetämme heille saarnoja ja muuta painettua materiaalia. Vieraillemme edelleen kaksi-kolme kertaa kuukaudessa myös lasten tuberkuloosiparantolassa ja -sairaalassa, joissa on yhteensä 170 lasta.

Rakkaat veljet ja sisaret, kiitos rukouksistanne, joita aina niin kovasti tarvitsemme!

Vjatscheslav Ostanin/suom. Anitta Lepomaa

Suomalais-ugrilaiset teologit kokoontuvat Inkerin kirkossa

Petroskoissa tullaan järjestämään 17.-21. elokuuta suomalais-ugrilaiden teologiiden tapaaminen. Eri kirkkojen delegaatioita johtavat piispat. Ohjelmassa on esitelmien ja ekuumeenisen paneelikeskustelun lisäksi mm. paikallishallinnon edustajien tapaaminen sekä kulttuuriohjelmaa ja seurakuntavierailuja. Kokous järjestetään Petroskoin evankelis-luterilaisessa kirkossa.

IK:n tiedotus

INKERIN KIRKON KIRKKORAKENNUKSI

Pyhä Johannes, Tyrö (Pietarin rk)

Piispankirkko, Pyhä Maria, Pietari (Pietarin rk)

Birsk (Uralin rk)

Velmema, Saransk (Uralin rk)

Pyhä Johannes Kastaja, Kupanitsa (Länsi Inkerin rk)

Haapakangas (Pietarin rk)

Pyhä Johannes, Saratov (Volgan rk)

Sorta-srk, Ljupersola (Uralin rk)

Jaaman srk, Kingisepp (Länsi-Inkerin rk)

Hietämäki (Länsi-Inkerin rk)

Karatusa (Siperian rk)

Kemi (Karjalan rk)

Pyhä Luukas, Rzhev (Moskovan rk)

Nizhni Novgorod (Moskovan rk)

Ylösnousemuksen kirkko, Harlun srk, Läskelä (Karjalan rk)

Pyhän Hengen kirkko, Petroskoi (Karjalan rk)

Pyhä Kolminaisuus, Moskova (Moskovan rk)

*Kuvat:
Kristiina Paananen,
Valerij Antipov,
Vitalij Lutshagov*

Kazanin kirkon kattokruunussa on itämaisia vaikutteita. Kuva Ammi Kallio

Ala-Bulankan vanhan kirkon hirsikehikko siirrettiin Karatusan kuntakeskukseen ja kunnostettiin. Kuva Vitalij Lutshagov

Suunnitelmasta pyhäköksi

Vuonna 1992 valmistunut Kelton kirkko oli Venäjällä ensimmäinen seitsemääkymmeneen vuoteen rakennettu kirkko. Sen jälkeen työmaita on riittänyt: Inkerin kirkossa on rakennettu noin kaksikymmentä täysin uutta kirkkoa ja remontoitu useita kymmeniä vanhoja kirkkoja sekä muita tiloja seurakuntien käyttöön.

Rakentamisen tahti on hellittänyt 1990-luvun kiivaista vuosista. Samalla painopiste Inkerin kirkossa on kääntynyt itään: Kazaniin valmistui juuri uusi kirkko, Siperiassa rakennetaan Karatusaan, remontoidaan Suetukissa ja Ulan-Udessä rakennusprojektiä suunnitellaan. Ainoa Suomessa lähellä oleva rakennusprojekti on käynnissä Murmanskissa.

- Motivaatio rakentamiseen pitää lähteä seurakunnasta, silloin kirkossa on mahdollista viedä eteenpäin useita rakennusprojekteja yhtäaikaaisesti, sanoo Inkerin kirkossa vuodesta 2011 rakennuskonsulttina työskennellyt lähetystyöntekijä, arkkitehti **Jorma Laine** (SEKL).

Varainkeruun haasteet

- Ensimmäinen tehtävä on miettiä, mistä varat rakentamiseen saadaan kerättyä, sillä ihan tyhjältä pohjalta on vaikea lähteä suunnittelemaan. Toinen iso kysymys on, minkälaisella budjetilla kirkkoa lähdetään suunnittelemaan, mitä on mahdollista toteuttaa.

Rahantulolähteitten varmistaminen vie aikaa. Kun rahoittajat sitten lähtevät mukaan projektiin, heiltä vaaditaan pitkäjänteistä sitoutumista, sillä edessä on vuosia kestävä haaste.

- Kazanin kirkon rakennusurakassa varainkeräys oli taitavissa käsissä ja erityisesti Salon seurakunnan sitoutuminen projektiin antoi taloudellista selkärankaa. Rahaa tuli tarvittava määrä jokaista työvaihetta varten vajaan neljän vuoden aikana.

- On tärkeää, että paikallinen seurakunta sitoutuu hankkeeseen myös taloudellisesti. Silloin rakentaminen tuntuu seurakunnan omalta projektilta. Kazan on hyvä esimerkki siitä, miten paljon seurakunta itse pystyi tekemään ja oli kantavana voimana urakassa, Laine kiittelee.

Suunnittelun avaimet

Lähtökohta suunnittelussa on venäläisen ajattelun huomioiminen. On turha lähteä tekemään liian rohkeita ratkaisuja.

- Kirkko on venäläiselle hyvin tärkeä, pyhä paikka, joka kuvaa Jumalan pyhyyttä. Siksi kirkkorakennus on iskostunut venäläiseen ajattelumaailmaan tietynlaisena. Liian moderni ei käy: kirkon tulee näyttää kirkolta ja olla kaunis, Jorma Laine selittää. - Myös Inkerin kirkossa suurin osa kirkkorakennuksista on tyyliltään perinteisiä.

Suunnitteluun vaikuttaa myös se, onko seurakunnassa kasvupotentiaalia ja tulevaisuuden näkyä. Jos rakennuksesta tulee iso, ei koko kirkkosali ole välttämättä heti jumalanpalveluskäytössä. Se voidaan jakaa pienempiin osiin, jotka ovat helposti muunneltavissa. Seurakunnan kasvaessa salia voi tarpeen mukaan suurentaa.

- On tärkeää, että kirkkorakennuksesta tulee monikäyttöinen. Seurakunnissa on usein tarve rahoittaa toimintaa omilla tiloillaan, esimerkiksi pitämällä päiväkotia. Rakennukseen tarvitaan luonnollisesti myös työpisteitä ja kirkon tulee soveltaa liikuntarajoitteisten käyttöön.

Lain vaatimukset

Venäjän lain mukaan uskonnollisille yhteisöille on annettava ilmaiseksi tontti rakentamista varten. Ehtona on, että rakentaminen alkaa kolmen vuoden sisällä. Seurakunta voi esittää toiveitaan tontista, mutta lopputulos riippuu suhteista viranomaisiin. Monesti tarjotut, ilmaiset maapalat ovat niin huonoja, että seurakunta päätyy ostamaan paremman.

Rakentaminen on Venäjällä hyvin säädeltyä. Kun rakennuspiirustukset tehdään vaatimusten mukaisesti, niin lupaprosessi on helppo. Ongelmia tulee yleensä isomman rakennuksen kanssa, esimerkiksi kolmas kerros mutkistaa asioita.

Suunnitelma, jossa on vain yksi kerros parvineen, menee helpommin läpi.

- Osallistun itse aika paljon suunnitteluprosessiin ja katson, että piirustukset on oikein tehty, Laine kertoo omasta roolistaan. - Rakennusfirman edustaja hoitaa keskustelut viranomaisten kanssa. Kun paperit jätetään, ne palautetaan takaisin tietyn käsittelyajan päästä hyväksyttyinä tai korjaus-toiveiden kanssa.

Tiimityötä

- Pienten budjettien takia Inkerin kirkon on vaikea saada rakennustyömailleen parhaimpia urakoitsijoita. Työn laatu ei siten aina ole riittävän hyvä. Tosin esimerkkejä on siitäkin, että urakan edetessä edullisenkin urakoitsijan työn jälki voi kehittyä. Kun sanoo, että tämä ei kelpaa, niin taso nousee.

- Venäjällä työmaalla tehdään työstä suurempi osa kuin Suomessa. Täällä ei käytetä niin pitkälle elementtejä, vaan esimerkiksi raudoitetaan ja valetaan paikan päällä. Työ etenee Suomea enemmän intensiivisesti tiimihengessä, Laine kertoo eroista.

Perusmateriaalit, kuten tiilet, laatat ja kipsilevyt saa Venäjältä. Luksus on tuontitavaraa. Inkerin kirkon työmaille ei kalliita materiaaleja käytetä. Perinteinen puu on suosittua, sitä käytetään paljon esimerkiksi koristeluissa. Puun rinnalle Jorma Laine on yrittänyt tuoda mukaan lasia.

- Kazanin kirkossa symbolit ovat kristillisiä, mutta niissä on alueelle ominaisia tataarivaikutteita. Puusepän tekemän koristeellisen kattokruunun urakoitsija ja puuseppä suunnittelivat yhdessä. Kirkon sininen väri oli arkkitehti **Ljudmila Balakevin** ehdotus. Samaa sinistä käytetään paljon ortodoksikirkkoissa.

Talkoolaiset apuna

Monessa Inkerin kirkon kirkkorakennuksessa näkyy suomalaisten talkoolaiden käten jälki. Heitä oli mukana vielä Petroskoin kirkkoa rakennettaessa. Laineen mukaan asenne ratkaisee, voidaanko talkoolaisia käyttää.

- Iso rakennusurakka ei pelkin talkoolaiden voimin onnistu, tarvitaan myös urakoitsija. Vaarana on, niin kuin joskus on käynyt, että talkoolaiset tulevat urakoitsijan reviiirille. Se johtaa pahimmillaan siihen, että urakoitsija suuttuu ja vetäytyy urakasta, jolloin koko projekti kaatuu.

Jos urakoitsija haluaa, talkoolaiset voivat osallistua viimeistelytöihin. Heitä on myös käytetty tietyissä korjausprojekteissa. Silloin kun talkoolaiset saavat toimia itsenäisesti ilman urakoitsijaa, niin kuin esimerkiksi Siperian Suetukissa, jännitteitä ei tule.

- Kazanissa oli hienoa, että seurakunnan vapaaehtoiset olivat valmiita tekemään osan työstä urakoitsijan alaisuudessa. Yhteistyö toimi hyvin. Myös talkoolaiden pitäisi tunnioittaa urakoitsijaa, Jorma Laine painottaa.

Huoltamisen tärkeys

Kustannukset eivät lopu siihen, että saadaan kirkko valmiiksi. Laine toteaa, että rakentaminen on jäävuoren huippu, loppu on kunnossapitoa.

- Jokainen rakennus tarvitsee huoltoa, jotta paikat pysyvät kunnossa. Joihinkin kirkkoihin on aikoinaan tehty vääriä tai liian kalliita lämmitysratkaisuja. Nykyään hyviä ja edullisia vaihtoehtoja ovat kaasu, maalämpö ja kaukolämpö, mikäli rakennus saadaan edullisesti liitettyä kaukolämpöverkkoon. Joskus lämmityskustannukset pienenevät lisäeristeillä tai ikkunoiden uusimisella.

- Seurakuntaa ei tulisi jättää yksin kamppailemaan ison rakennuksen kustannusten kanssa. Parasta olisi, jos kirkon rahoittajien suhde seurakuntaan jatkuisi rakennuksen valmistuttua. Kasvuvaiheessa olevat seurakunnat tarvitsevat pitkäjänteistä tukea.

Katse itään

- Kazan oli Inkerin kirkossa tärkeä virstanpylväs. Kirkon kasvupotentiaali näyttää olevan idässä, missä on kasvavia miljoonakaupunkeja, eikä luterilaisuutta juurikaan ole. Sieltä löytyy kansanryhmiä, joiden parissa voi vapaasti tehdä lähetystyötä ja saada syntymään eläviä seurakuntia. Aikanaan sitten tulee tarve rakentaa kirkkoja. Ulan-Udessä se esimerkiksi jo on ajankohtaista. Jakutiassa työtä on vasta hiljattain aloitettu.

Jorma Laine sanoo, ettei Inkerin kirkko vielä selviä ilman ulkopuolista apua. Tukea tarvitaan niin toimintaan kuin investointeihin.

- Kazaniin oli tärkeää saada kirkko. Miten hieno tunne olikaan olla vihkiäisissä, kun niin monet ystävät olivat auttaneet rakennuksen saamiseksi, Jorma Laine iloitsee. - Toivon, että se sama henki jatkuisi muissakin rakennuskohteissamme.

Teksti: Kristiina Paananen

Rakennuskonsultti Jorma Laine (kesk.) ja urakoitsija Sergei Maikov (vas.) neuvonpidossa Karatusan kirkkotyömaalla Siperiassa. Kuva Vitalij Lutshagov

Pohjalaiset talkoissa SIPERIASSA

Mikä yhdistää Pohjanmaan ruotsinkielisiä lestadiolaisia, Kansanlähetystä ja Siperian seurakunta? -Yhteisen uskon lisäksi Suetukin kirkko. Jo neljä kertaa pohjalaiset ovat pakanneet työkalunsa, poimineet apujoukot matkalta mukaansa ja ajaa hurauttaneet Venäjän läpi Siperian Suetukiin.

Olemme saaneet monissa saarnoissa ja puheissa kehotuksen antautua lähetystyöhön niillä lahjoilla, joita meillä on. Kun kutsu tähän Siperian talkootehtävään tuli, ei siitä voinut kieltäytyä. Kertomukset näistä talkoomatkoista ovat levinneet herätysliikkeemme LFF:n keskuudessa ja se on johtanut siihen, että kaikille talkoomatkoille on ollut helppo saada riittävästi osallistujia.

Rikollisten kirkko

Suetukin kirkko rakennettiin Suomesta saaduilla varoilla ja valmistui vuonna 1888. Se on ainoa, yhä alkuperäisellä paikallaan oleva luterilainen kirkko Siperiassa. Munsalasta kotoisin oleva Per-Erik Lindholm, joka toimi katekeettana Suetukissa vuodesta 1880 lähtien, teki aloitteen kirkon rakentamisesta. Teerijärveläinen Johannes Granö, joka oli Siperiassa vankien pappina, vihki kirkon. Paikkakunnalle rakennettiin kansakoulukin, jossa opetuskielenä oli suomi.

Suetuk oli se paikkakunta, jonne ennen vallankumousta Venäjän aikana lähetettiin Vaasan läänistä vakavia rikoksia tehneitä. Toisen maailmansodan jälkeen seudulle karkotettiin lukuisia virolaisia. Nykyään Suetukissa puhutaan viroa ja venäjää.

Suetukin kirkko sai noin 15 vuotta siten uuden peltikaton amerikkalaisen avustuksella. Suomalaiset ovat vaihtaneet ulkolaudoituksen, joka on myös saanut maalia pintaansa.

ko oli suuren peruskorjauksen tarpeessa, talkooryhmä lähetettiin sinne aloittamaan ulkolaudoituksen uusimista.

Lokakuussa 2014 lähti uusi ryhmä jatkamaan työtä Suetukiin kahdeksi viikoksi. Seuraava ryhmä, joka koostui osittain jo aikaisemmin mukana olleista työntekijöistä, lähti keväällä 2015. Tätä kirjoitettaessa (toukokuussa) on jälleen uusi ryhmä Suetukissa talkoissa.

Ryhmiin on kuulunut noin kymmenen henkilöä. Kaikki talkootyö on tapahtunut yhteistyössä Kansanlähetysten kanssa, joka on myös osittain sponsoroinut entisöintiä yhdessä Pedersören seurakuntien ja seudun yritysten kanssa.

Talkoolaisissa on ollut ammattimiehiä, mutta myös eiammattilaisia on ollut mukana. Ensimmäisessä ryhmässä oli muutamia tyttöjäkin. Nuoret ja työelämässä olevat ovat ottaneet vapaata opiskeluistaan tai työstään matkoja varten. Joukossa on ollut myös monia eläkeläisiä.

Paikalliset asukkaat ovat osallistuneet työhön siivoamalla.

Vaaroja ja varjelusta

Suurimpia yksittäisiä urakoita ovat olleet kirkon ulkolaudoitus ja sisäänkäynnin uusiminen. Kirkon sisustus ja ulkoasu tuhouttiin neuvostoaikana. Koska kirkkoa käytettiin silloin klubitilana, torni revittiin alas. Kirk-

ko sijaitsee paikalla, josta se näkyy laajalle ympäristöön ja nyt se on koristuksena koko kylälle, kun julkisivu on maalattu ja torni asetettu paikalleen.

Kellotornin laudoitus oli suuri haaste tornin korkeuden vuoksi. Tähän asti talkooryhmät ovat kuitenkin varjeltuneet suuremmilta onnettomuuksilta. Telineiden purkamisen yhteydessä tuli vaaratilanne ja isompi haaveri oli silloin erittäin lähellä.

Perinteinen tapa kulottaa edellisen vuoden heinää ja pellon sänkeä aiheutti voimakkaita tulipaloja Siperiassa viime vuon-

Krister ja Karin Mård mittauspuihissa.

na. Monia ihmisiä kuoli ja kokonaisia kyliä tuhoutui. Talkoolaiset rakennustarvikkeineen joutuivat ajamaan tuollaisen tulimeren läpi menomatkalla Suetukiin.

Iloa yhteydestä

Yhteyksiä paikallisiin asukkaisiin talkoolaiset ovat solmineet pitämällä jumalanpalveluksia ja pyhäkoulua. Kontakteja on tullut myös leikkimielisemmin pelaamalla pohjalaisen ja Suetukin lasten välisiä jalkapallootteluita. Lapset ovat uteliaita ja välittömiä, siksi helpointa on saada yhteys juuri heihin. Meidän tulee aina muistaa olla nöyriä myös paikallisten ihmisten edessä.

Olemme myös saaneet kokea hienoa yhteyttä **Vitalij Lutshagovin** perheen kanssa. Vitalij on pappina Karatusassa ja myös Suetuk kuuluu hänen alueeseensa. Rukouksemme on, että Jumala varjेलisi omiaan Siperiassa ja lisäksi, että vielä useammat tulisivat uskoon.

Teksti: Ossian Thylin/suom. Kaija Forsbacka

Kuvat: Vitalij Lutshagov

Sirkkeli soi kirkossa Ronnie Asplundin käsissä.

Seurakuntien kokoontumistilat 2016

Länsi-Inkerin rovastikunta

1. Hatsina	Kivikirkko 1828 (NL:n aikana urheilukoulu), vihitty uudelleen 1995
2. Hietämäki	Uusi kirkko/seurakuntatalo vihitty 1995
3. Jaaman seurakunta Kingisepp	Ensimmäinen kirkko 1643, toinen 1863. Liikekiinteistöä kunnostettu kirkko vihitty 1996
4. Kolppana	Kivikirkko 1802 (NL:n aikana tehtaana), srk:lle remontoitu 1990-luvulla pieni osa kirkosta
5. Kosemkina (Narvusi)	Kivikirkko 1879, takaosaa hieman remontoitu srk:n käyttöön
6. Kupanitsa	Kirkko 1861 (NL:n aikana tallina, navettana, sahana), vihitty uudelleen 1991
7. Luga	Kirkko vihitty 2003
8. Skuoritsa	Vanha kivikirkko 1839, vihitty uudelleen 2006, parakkikirkko 1991
9. Volosova	Omakotitalosta seurakuntatalo 2001

Pietarin rovastikunta

1. Haapakangas	Uusi hirsikirkko vihitty 1996
2. Johannes (Sovetskij)	Vuokratilat
3. Kanneljärvi	Kirkko rakennettu 1934 (NL:n aikana kanalan varastona). Srk:n kokoontumiset remontoitussa sakastissa
4. Kaukola (Sevastjanovo)	Kirkko 1933. 2011 vihitty vanhan kirkon yhteydessä oleva kappeli
5. Keltto	Uusi kirkko vihitty 1992
6. Koivisto	Kirkko rakennettu 1904 (NL:n aikana kulttuuritalona, baarina, kotiseutumuseona), rukoushuone vihitty 1999
7. Pyhä Maria/Pietari	Remontoitu kirkko vihitty uudelleen 2002
8. Pyhä Mikael/Pietari	Kirkko 1876 (NL:n aikana urheiluvälinetehdas), palautettu seurakunnalle 1997, remontoitu 2005/2006/2010
9. Pushkin	Saksalaisten kivikirkko 1885 (NL:n aikana autokoulu), 1977 srk:n käyttöön
10. Pyhän Johanneksen uskonnollinen yhteisö/Pietari	Kirkkotila vihitty 2005
11. Raivola	Vuokratila
12. Terijoki	Vanha kirkko vihitty uudelleen 2008 (NL:n aikana elokuvateatteri)
13. Toksova	Kivikirkko 1887, vihitty uudelleen 1994
14. Tuutari	Omakotitalosta remontoitu/laajennettu kirkko vihitty 2006
15. Tyrö	Kirkko 1831 (NL:n aikana elokuvateatteri), vihitty uudelleen 1996
16. Viipuri	Kirkko 1799, vihitty uudelleen 1991
17. Virolainen srk	Kirkko 1860, vihitty uudelleen 2011

Karjalan rovastikunta

1. Aunus	Uusi kirkko vihitty 1999
2. Harlu (Läskelässä)	Uusi kirkko vihitty 2011
3. Kalevala	Uusi puukirkko vihitty 2001
4. Kontupohja	Uusi kirkko vihitty 2004
5. Kemi	Vanha apteekki vihitty kirkoksi 2002
6. Kostamus	Jumalanpalvelukset helluntaisrk:n tiloissa
7. Mujejärvi	Vuokratila
8. Murmansk	Vuokratila, uutta kirkkoa rakennetaan
9. Petroskoi	Rukoushuone vihitty 1983, uusi kirkko vihitty 2009, käyttöön 2011
10. Piikäranta	Kirkko vihitty 1998
11. Ruskeala	Vuokratila
12. Segezha	Kerrostalohuoneisto vihitty 2012
13. Sodder	Kirkko vihitty 2003
14. Sortavala	Seurakuntatalo vihitty 1998
15. Tsalna	Kirkko vihitty 1996, uusi rakennus 2003

Moskovan rovastikunta

1. Moskova/P. Kolminaisuus	Siunauskappeli 1912, vihitty kirkoksi 1999
2. Nizhni Novgorod	Uusi seurakuntatalo vihitty 2004
3. Rzhev	Uusi kirkko vihitty 2005
4. Tver	Srk omistaa toimistotilat, jp:t metodistisrk:n tiloissa
5. Velikie Luki	Ens. kirkko 1879, v:n 1885 kirkko urheilutalona. Asuintalosta tehty kirkko
6. Shekino	Srk omistaa toimistotilat, jp:t vuokratiloissa
7. Moskova/Pietari-Paavali	Vanha kirkko (NL:n aikana elokuvateatteri ja -studio), vihitty uud. 2008

Uralin rovastikunta

1. Birk	Seurakuntatalo vihitty 2006, lähetystalo 2008
2. Gurez-Pudga	Kunnostettu leipomo vihitty kirkoksi 2003
3. Joshkar-Ola	Kirkko vihitty 1997
4. Kazan	Uusi kirkko vihitty 2016 (ens. puukirkko 1773, kivikirkko 1777 säilynyt)
5 Saransk/mokshalais-ersäläinen	Kirkko 2001
6. Saransk/Velmema	Kirkko vihitty 2003
7. Shuarshola-Ljupersola	Pappila vihitty 2008
8. Syktyvkar	Hirsitalo vihitty kirkoksi 2000
9. Troitsko-Petshorsk	Asuinrakennuksesta kirkko 2000
10. Tsheboksary/Ap. Jaakob	Vuokratilat
11. Tsheboksary	Vuokratilat

Siperian rovastikunta

1. Irkutsk	Srk omistaa 2 asuntoa, vihitty 2004
2. Karatusan alue/ Ylä-Suetuk	Kirkkoa (1888) kunnostetaan vaiheittain
2. Karatusan alue/ Ala-Bulanka	Kokoontumiset kirjastossa. Ala-Bulankan kirkon (1892) hirret siirretty Karatusaan, rakennusprojekti käynnissä
3. Krasnojarsk	Srk kokoontuu vuokratiloissa
4. Minusinsk	Kerrostalohuoneisto siunattu 2012
5. Novosibirsk	Seurakuntatalo 2008/2009
6. Omsk	Kirkko (1792) sisäministeriön museona, kerrostaloasunto vihitty 2009
7. Ulan-Ude	Vuokratilat kerrostalossa, kirkon rakentamista suunnitellaan

Volgan rovastikunta

1. Borisoglebsk	Seurakuntatalo 1998/1999
2. Voronezh	Kirkko (1819) sähkölaitoksen omaisuutta, kokoonnutaan kodeissa
3. Saratov	Rukoushuone vihitty 2006
4. Novye Burasy	Seurakuntatalo vihitty 2002
5. Vladikavkaz	Kirkko (1904) filharmonian käytössä, kotikokoontumisia

- Rekisteröityjen seurakuntien lisäksi on kappeliseurakuntia (4 Karjalan, 5 Pietarin ja 2 Siperian rovastikunnassa). Noin puolella on oma rakennus, loput kokoontuvat vuokratiloissa.
- Jumalanpalvelusyhteisöjä on Volgan rovastikunnassa Engelsissä ja Simferopolissa (ei omia tiloja), Pihkovassa (vuokratila), Petserissä (oma kirkko) ja Pyhän Annan kirkko Pietarissa.
- Inkerin kirkon omistuksessa on myös seuraavat tilat: Keskuskanslia, Teologinen Instituutti, 4 palvelutaltoa, Puolimatkan talo Siperiassa sekä joitakin asuinhuoneistoja. Turvakoti Dikoni on vuokratiloissa.

Tiedot koonnut Liliann Keskinen, lähetystyöntekijä (SEKL)

Minun kirkkoni

Inkerin kirkon nuoret retkellä Terijoen seurakunnassa. Kuva lapsi- ja nuorisotyön arkistot

Venäläisyydessä kirkko on jotakin pyhää ja erityistä. Kirjastoissa ja kulttuuritaloissa kokoontuvia seurakuntia pidetään herkästi lahkolaisina. Siksi kirkon olemassaolo on tärkeä asia Venäjällä, kertoo Karatusan seurakunnan kirkkoherra Vitalij Lutshagov.

Antonina Lutshagova, Karatusa (kotoisin Ulan-Udesta)

- Etsin nuorena hengellistä apua kirkosta. Ensin ortodoksisesta, sitten presbyterikirkosta - ja löysin rauhan. Kun olin ottanut Kristuksen sydämeeni, aloin käydä myös pienryhmissä, jotka kokoontuivat kodeissa. Myöhemmin minusta tuli luterilainen puolisoni takia. Halusin kuulua samaan kirkkokuntaan ja tukea pappina toimivaa miestäni.

- Kirkkorakennukset ovat erityisen tärkeitä sellaisille, joilla on hengellisiä kysymyksiä. Heidän on vaikea mennä vaikkapa kirjastossa kokoontuvaan seurakuntaan, koska he pelkäävät siellä asioivien kritiikkiä. Kerran eräs nainen tuli pääsiäisjuhlaan - jota vietimme kirjastossa - aurinkolaseissa ja pitkässä viitassa. Hän sanoi pelkäävänsä toisten pilkkaa. Mutta kunhan kirkko valmistuisi, hän alkaisi käydä siellä.

- Itselleni kirkko on paikka, jossa voin rauhassa rukoilla ja tavata samalla tavalla uskovia. Kirkossa voin ottaa vastaan niitä, jotka tarvitsevat diakonista tai hengellistä apua ja kutsua muita ihmisiä sinne. Kirkkoon meneminen tarkoittaa minulle pientä askelta oman paikan etsimisessä elämässäni. Kirkko on myös side niihin kristittyihin, jotka ovat joskus eläneet, työskennelleet Herran vainioilla ja siirtyneet Jumalan luokse.

Ljudmila Nikiforova, Ulan-Ude

- Mielestäni kirkkorakennuksella on valtava merkitys uskon vahvistamiselle ja tukemiselle. Eli sillä on väliä, missä rakennuksessa seurakunta kokoontuu. Kaikki muistoni kirkkorakennuksista ovat hyviä. Kirkkorakennus on tarpeen hengellistä kasvua ja muiden uskovien tapaamista varten. Seurakunnassa voi kasvaa uskossa, tavata muita uskovia ja auttaa toinen toistaan. Kirkkorakennuksella on sellainen vaikutus ihmisiin.

Natalja Dizer, Omsk

- Periaatteessa seurakuntalaiset voivat kokoontua kodeissakin, sillä tärkeintä on sydämen usko, Jumalan kuunteleminen ja syntien anteeksi pyytäminen. Ihmisiä ei tarvitse välttämättä kutsua juuri kirkkorakennukseen, vaan Sanan ymmärtämiseen ja Jumalan kutsun vastaanottamiseen. Kirkkorakennuksia tarvitaan koamaan paikkakunnan uskovia yhtein.

- Kun astun Herran huoneeseen, koen nöyryyttä ja kiitollisuutta Jumalan edessä. Uskovien yhteys ja Sanan tutkiminen ovat tärkeitä hengellistä kasvua ajatellen, niin kuin myös syntien tunnustaminen ja ehtoollinen. Paavali kirjoittaa yhteydestä Kristuksen ja Hänen kirkkonsa välillä – se on yksi ruumis. Jokaisella jäsenellä on oma paikkansa. Paavali kirjoittaa useampaan otteeseen Kristuksen ruumiin yhteyden tärkeydestä.

Tatjana Rjumina, Pyhän Mikaelin srk Pietarissa

- Vaikka tiedän, että Jumala on kaikkialla, eikä Hän "asu käsillä tehdyissä temppeleissä" (Apt. 17:24), on kirkko minulle erityinen paikka. Saan rauhassa rukoilla, kuunnella Sanaa ja opetusta, käydä ehtoollisella ja olla uskonsisarten kanssa. Arki ei ole siellä häiritsemässä.

- Kun vuonna 2003 menin ensimmäistä kertaa luterilaiseen jumalanpalvelukseen Mikaelin kirkkoon, koin olevani kotona. Ihmiset olivat minulle vieraita, mutta ilmapiiri oli ihmeellinen. Tuntui hyvältä, ettei tarvinnut kiirehtiä pois vuokratiloista, joiden varausaika oli päättynyt. Tiedän kuitenkin seurakuntia, joilla ei ole omaa kirkkorakennusta, mutta silti ovat vahvasti yhtä ja hyvin aktiivisia.

- Seurakunnan historiaa tutkiessani olen ymmärtänyt, ettei seurakunta ala rakennuksesta, vaan ihmisistä. Oma seurakuntamme syntyi 144 vuotta ennen kirkkorakennusta, jo vuonna 1732. Olemme koonneet kirkkoon esille pappien ja kanttoreiden kuvia. Ajattelun monesti heitä, jotka rukoilivat kotikirkossani sata vuotta sitten ja vielä aikaisemminkin. He voivat ja heidän pitäisi olla meille esimerkkeinä urhoollisuudesta, uskosta ja vahvuudesta, sillä heidän osakseen lankeisi monia vaikeuksia, kuten vainot 1920-1930 -luvulla.

Aleksandr Bilik, Pietarin virolainen Pyhän Johanneksen srk

- Kirkko on paikka, jossa koen Jumalan läsnäoloa selvimmin. Kirkkorakennus ja se, millainen se on sisältä, vaikuttaa minuun. Toisaalta ymmärrän, että Jumala on läsnä kaikkialla.

- Kirkot ovat paikkoja - ei välttämättä rakennuksina - jotka auttavat ihmistä kokemaan Jumalan siunausta. Kirkkoja tarvitaan, koska ne helpottavat yhteydenpitoa Jumalaan ja virittävät kokemaan hänen läsnäoloaan. Kirkkorakennuksen tulee auttaa ihmistä siirtämään sivuun arkiset ajatukset. Luterilaiset kirkot rauhoittavat ja vahvistavat minua.

Konstantin Subbotin, Uralin rovastikunnan lääninrovasti

- Kirkkorakennus, temppeli, näkyy jo Raamatussa: ilmestysmaja, Salomon temppeli. Mitä tulee kirkkojen merkitykseen nykymaailmassa, niin minulle itselleni kirkkorakennus on tärkeä lisä evankeliumin julistamiseen. Yhteydenpito Jumalan kanssa ei vaadi rakennusta tai erityistä paikkaa, mutta ihmisen, joka on vielä heikko uskossaan tai vasta etsii tietään Jumalan luokse, on vaikea kohdata Jumalaa tyhjässä paikassa. Sellaisen ihmisen usko vaatii tukea, jonka voi antaa erityinen paikka, kuten kappeli tai kirkko.

Anna Mishina, Birsks

- Birsksin seurakuntatalo - joka toimittaa kirkon virkaa - on minulle läheinen ja oma paikka. Suhtaudun siihen kuin kotiini. Jos pitää jotakin siivota, teen sen heti, niin kuin tekisin omassa kodissanikin. Kirkko ei ole pelkästään työntekijöiden vastuulla, vaan myös seurakuntalaisten. Ihmiset ovat sinne

tervetulleita ja heitä rakastetaan siellä. Omaan suhteeseeni on varmaan vaikuttanut se, että osallistuin aikoinaan paljon rakentamiseen.

- Ihmisille on tärkeää kokoontua neutraalilla alueella, eikä esimerkiksi jonkun kotona. Seurakunnan status nousee Venäjällä heti, kun on oma kirkkorakennus. Kirkon sisu- tksella on myös oma vaikutuksensa ihmisiin.

Yhteyttä Mordvassa, Saranskin mokshersaläisessä seurakunnassa. Kuva Jukka Paananen

Olga Kuukauppi, Keltto (kotoisin Mordvasta)

- Jumalanpalveluspaikalla on väliä. Yhdistämme monia tapahtumia tiettyihin paikkoihin. Mutta on tärkeää muistaa, että kirkko tarkoittaa ihmisiä. Kun neuvostoaikana ei ollut mahdollista käydä kirkkorakennuksissa, ihmiset kokoontuivat missä vain. Tärkeintä oli olla yhdessä ja se, että Kristus oli heidän kanssaan. Se on todellinen kirkko - ekklesia.

- Kävin hiljattain Lahdenpohjan kirkon raunioilla, jotka tekivät minuun vaikutuksen. Parisataa vuotta sitten kirkko oli täynnä lähikylien ihmisiä. Mutta kun ihmiset lähtevät, niin kirkkorakennus jää ja julistaa hiljaista evankeliumia.

- Ihmiset, jotka etsivät Jumalaa, menevät ensisijaisesti kirkkoon. Se ei ole mikään luola eikä paikka taivasalla, vaan istumme rakennuksessa, jossa yleensä on lämmintä ja mukavaa. Rippikoulussa ihastuin Kelton kirkkoon ja syntyi unelma asua täällä. Tästä kirkosta tuli uskoni alkutaipaleen ja Jeesuksen ensirakkauden paikka.

- Itse rakennus ei muuta ihmistä eikä tuo uskonkaan. Ihmiseen vaikuttaa se, mitä kirkon sisällä tapahtuu. Ikävöin usein Saranskin kirkkoon. Kokoonnuimme sinne nuorten kanssa joskus tehdäksemme jotakin seurakunnan hyväksi, vaikkapa siivoamaan. Vartuin siellä hengellisesti. Mutta siihen ei vaikuttanut rakennus, vaan Jumala seurakuntansa kautta. Nyt asun Keltossa ja sain palata itselleni rakkaaseen kirkkoon. Jumala täytti sydämeni toiveen.

Teksti: Liliann Keskinen, lähetystyöntekijä (SEKL); Ljudmila Nikiforovan haastattelu Anitta Lepomaa, lähetystyöntekijä (Kylväjä)

Minulla on suuri ilo lausua mitä kauneimmat kiitokset Kazanin kirkon rakennustyöhön osallistuneille. Kaikki lahjoituksin ja rukouksin mukana olleet ovat todellakin rakentaneet kirkon Tatars-tanin pääkaupunkiin Kazaniin!

Rukoilemme yhdessä, että armollinen Jumala antaa meille voiman ja viisauden saada kirkko kokonaan valmiiksi. Daavid sanoi Salomonille: ... Hän ei jätä eikä hylkää sinua, vaan auttaa sinua saamaan päätökseen kaikki Herran temppelissä tehtävät työt. (1 Aik. 28:20)

Kazanin kirkko on merkittävä lähetys-

kohde. Jo pelkällä olemassaolollaan se julistaa ristin sanomaa. Isä meidän -rukouksessa rukoilemme: "Tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa." Myös tämä elämä on tärkeä. Jumalan tahto on, että kutsumme kaikkia ihmisiä evankeliumin kuuloon. Siihen Kazanin kirkko antaa erinomaiset mahdollisuudet.

Aarre Kuukauppi,
piispa
Inkerin Evankelis-luterilainen
kirkko Venäjällä
Kuva Ammi Kallio

Tilaa Inkerin Kirkko -lehti!

Tule mielenkiintoiselle matkalle Inkerin kirkon tapahtumiin Pietarista Siperiaan, Viron rajalta Muurmanskiin, Pohjois-Ossetiaan, Saratoviin, Baskiriaan ja moniin muihin paikkoihin. Lehden vuosikerta (4 numeroa) maksaa vuonna 2016 jatkuvana tilauksena 19,95 € Suomeen ja Venäjälle, muihin maihin 25,00 €. Tilaamalla tuet Inkerin kirkon työtä. Postita tämä kuponki osoitteella: Inkerin Kirkko -lehti, Ristikankaankatu 7, 53600 Lappeenranta. Lasku lähetetään myöhemmin.

Tilauksen saaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

☐ Suomenkielinen Inkerin kirkko ☐ Venäjänkielinen Tserkov Ingrii (hintaa Suomeen 25,00 €)

Tilauksen maksaja: _____

Lähiosoite: _____

Postitoimipaikka: _____

Haluan laskun sähköpostiosoitteeseeni: _____

INKERIN

KIRKKO
2/98/2016

www.inkerinkirkko.fi
www.elci.ru

Julkaisija
Inkerin ev.lut. kirkko Venäjällä

Päätoimittaja: Aarre Kuukauppi
Vastaava toimittaja: Kristiina Paananen
kristiina.paananen@gmail.com
Taitto: Philippe Gueissaz

Kirjapaino:
Rannikon Laatupaino Oy, Vihanti

Painosmäärä: 3000
Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
Maalis-, kesä-, loka- ja joulukuussa.
Lehteen tuleva aineisto lähetettävä
vastaavalle toimittajalle edellisen kuun
alkuun mennessä.

Toimituksen osoite
Bolshaja Konjushennaja 8
191186 St. Petersburg
lehti.toimitus@inkerinkirkko.fi

Toimituksen postiosoite
Inkerin Kirkko -lehti, PL 189
53101 Lappeenranta

Tilaushinnat
Suomeen ja Venäjälle:
Jatkuva tilaus 19,95 €
Tilaukset muihin maihin 25,00 €

Venäjänkielisen lehden voi tilata
erikseen. Hinnat Venäjän ulkopuolelle
25,00 € Tilauksessa mainittava:
Venäjänkielinen Inkerin Kirkko.

Tilaukset ja osoitteenmuutokset
Inkerin Kirkko -lehti
Ristikankaankatu 7
53600 Lappeenranta
lehti.osoitteet@inkerinkirkko.fi
puh. 045 3540440

Etukansi:
Kazanin kirkon alttari
Kuva Tuulikki Vilhunen

Välähdyksiä Venäjältä

Näyttämöllä

... Mutta nyt teidät on pesty puhtaiksi ja tehty pyhiksi ja vanhurskaiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengen voimasta (1 Kor. 6:11).

"Näyttämölle kutsutaan viidennen luokan viulunsoitonoppilas!"

Viipurin musiikkikoulu on lähes 40 vuotta vanhempi, kuin Inkerin kirkkoon kuuluva Viipurin luterilainen seurakunta. Monelle opettajalle alttari on edelleen "näyttämö", joka sopii ihanteellisesti näyttökonserttien ja tutkintojen pitämiseen, sillä sellaista akustiikkaa ei ole missään koko kaupungissa!

Pietari-Paavalin seurakunnan 78-vuotias diakonissa **Raisa Skopitshenko** on asunut Viipurissa lapsuudestaan saakka. Hän muistaa, miten vuonna 1953 räjäytettiin loputkin tuomiokirkon jäänteet ja miten toisen luterilaisen seurakunnan rakennuksesta tehtiin merimiesklubi. Urut hävisivät jäljettömiin. Urkuparvelta näytettiin elokuvia. Valkokangas oli alttarilla. Siellä oli myös niin sanottu näyttämö. Näin oli lähes 40 vuoden ajan. Montako viipurilaissukupolvea täytyy vaihtua, että tämä hengellinen erämaa unohtuisi?

Syksyllä 1991 musiikkikoulussa alkoi uusi lukuvuosi. Äkkiä kävikin ilmi, että vieressä ei olekaan klubi eikä kulttuuritalo, vaan toimiva kirkko. Siitä on kulunut jo 25 vuotta, mutta vieläkin opettajille joudutaan selittämään, miksi hiljaisen viikon lauanta ei ole kirkossa sopivin aika läänin kuorofestivaalille.

Kirkkomme on pesty puhtaaksi ja pyhitetty, siitä on jälleen tullut Jumalan temppeli. Jos rakennukset osaisivat kadehtia, niin Koiviston (Primorsk) suurenmoinen graniittikirkko huudahtaisi harmistuneena: "Ah, kylläpä sinua onnisti, viipurilainen sisareni! Minun sisälläni on tori, talvisin siellä myydään turkkeja ja kesällä takkeja. Nuoriso järjestää diskoja entisellä alttarillani." "Ja minun seinieni sisällä oli sähkölaitetehdas. Nyt seinät ovat aivan romahtaneet, ja niiden sisällä toimii autohuoltamo", itkisi entinen Viipurin maaseurakunnan kirkko.

Ja mitä kaikkea muuta kirkoista löytyikään neuvostoaikana: Uimahalli (saksalainen Pietari-Paavalin kirkko Pietarissa); kemiallista tuotantoa diakonien valmistusta varten (Moskovan Pietari-Paavalin kirkko); klubi (Toksova); talli, vankila, saha ja aitta (Kupanitsa); lasten urheilukoulu (Hatsina); autokoulu ja -korjaamo (Pushkin); elokuvateatteri (Terijoki); säilykepurkkikansipaja (Tyrö). Pietarissa Pyhän Marian kirkkoherra kuuli hiljattain kirkon portailla kysyttävän: "Missä teillä on täällä niitä käärmeitä?" Ei mitenkään outo kysymys, sillä neuvostoaikana tässä kirkossa oli Luontotalo.

"Tulkaa, sillä kaikki on valmista!"

Kirkkoherra kutsuu Viipurin seurakuntalaisia ehtoolliselle alttarille. Jos se nyt onkin näyttämönä, niin ainoastaan Kristuksen kärsimyksen salaisuutta varten. Jumalalle siitä kiitos.

Teksti: Darja Shkurljateva, suom. Anitta Lepomaa
Viipurin kirkon kuva Heikki Jääskeläinen

*"Kun kiehuu meren avaruus,
eikä yön pimeydessä näy polkua,
Hän on uskollinen ruorin ohjaaja,
ja laivan luotettava kompassi"*

(Virsi 396, Inkerin kirkon virsikirja)

irkkoja verrataan arkkitehtuurissa joskus laivaan. Monet kirkkorakennukset todella muistuttavatkin laivoja ja kellotapulit ovat kuin korkeita mastoja. Rakastan laivoja, siksi pidän myös tästä vertailusta, kertoo Pyhän Mikaelin seurakuntaan kuuluva **Tatjana Rjumina**.

- Jos laiva on rakennettu kunnolla, sitä johtaa kokenut kapteeni ja yhteen hiileen puhaltava miehistö, sillä ei ole vaikeuksia myrskyissä. Seurakunnassa kapteeni on ennen kaikkea Jumala ja pastori perämies. Kirkon seinien ympärillä puhalttaa erilaisia myrskyn tuulia, mutta kun Jumala on kanssamme, selätämme kaikki vaikeudet.

Teksti ja virren käännös: Liliann Keskinen - lähetystyöntekijä (SEKL)

Kuva: Tatjana Rjumina